

Nr 153.

Av herr **Karlsson** i Grängesberg, om pension åt skogsarbetaren och arrendatorn A. Björsson.

Skogsarbetaren och arrendatorn i Kopparbergs revir, Axel Björsson, Källtorp, Björnhyttans kronopark, har sedan år 1909, då staten inköpte nämnda kronopark, varit anställd i statens tjänst. Han var arrendator å Källtorp även innan staten blev ägare. Björsson är född den 6 maj 1871.

Genom skrivelse den 6 aug. 1935 anhöll Björsson hos kungl. domänstyrelsen om pension. Av den utredning, som med anledning av denna hans begäran företogs, framgick, att Björsson icke innehaft fullt 15 anställningsår i statens tjänst då han år 1931 fyllde 60 år.

Utredningen visade, att Björsson under åren 1909—1929 för domänverkets räkning utfört arbete i skogen under sammanlagt 168 månader. Alltså i medeltal 8 månader pr år. Under åren 1930—1931 hade han, på grund av att arbetsbrist under denna tid förelåg, icke haft arbete i skogen mer än sammanlagt 5 månader. Sålunda en effektiv arbetstid i skogen under tiden 1909—1931 av sammanlagt 14 år och 5 månader. Då den *effektiva arbetstiden* sålunda under denna tid icke uppgick till sammanlagt fullt 15 år, ansåg sig domänstyrelsen icke kunna bifalla Björssons anhållan om pension.

Såsom anställningstid har härvid räknats endast den *effektiva* arbetstid under vilken Björsson utfört skogsarbete. Den tid han arbetat på det arrenderade torpet, liksom den tid han varit arbetslös, har icke räknats såsom anställningstid.

Emellertid har Björsson under de år som förflutit sedan han fyllde 60 år utfört arbete i skogen för statens räkning, i all den utsträckning han kunnat erhålla sådant arbete. Enligt vederbörande jägmästares uppgift omkring 3 månader årligen under åren 1932—1935. (Under samma tid har han också fortfarande varit arrendator å Källtorp.) Räknar man med även denna sistnämnda tidsperiod, blir den effektiva arbetstid som Björsson utfört såsom skogsarbetare i statens tjänst sålunda sammanlagt mera än 15 år. Det borde väl kunna anses rättmätigt att hänsyn toges till detta förhållande ävensom därtill, att Björsson var arrendator å Källtorp och arbetade å den nuvarande kronoparkens skogar avsevärd tid innan staten övertog nämnda skogspark.

Vidare bör vid avgörande av denna pensionsfråga — både då det gäller frågan om beviljande av pensionsrätt som ock beträffande pensionens storlek — hänsyn tagas till det förhållandet, att Björsson sedan år 1909 alltid stått till arbetsledningens förfogande för utförande av skogsarbete under all den tid som ej varit erforderlig för torpets skötsel. Att han på grund av arbetsbrist å kronoparken under de senare åren ej kunnat erhålla skogs-

arbete mer än omkring 3 månader pr år, är ett beklagligt förhållande. Men detta borde väl icke få verka såsom något hinder för erhållande av pension eller utgöra anledning till att pensionens storlek fastställes till lägre belopp än som blivit fallet om han haft normal arbetstid och arbetsförtjänst.

På grund av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte bevilja skogsarbetaren och arrendatorn Axel Björsson, Källtorp, Björnhyttans kronopark, en årlig pension, att utgå av statens domäners fond, till belopp som kan anses skäligt.

Stockholm den 22 januari 1937.

Verner Karlsson.
